

nemføres et forbud på nationalt plan i samarbejde med så mange EU-lande som muligt. SF ønsker offensiv miljødiplomati med henblik på at skabe alliancer mod bromerede flammehæmmere, og at der indføres en afgift på de produkter, som indeholder dem. Der skal afsættes penge til græsrodsbevægelser, der arbejder imod stofferne, og SF påstår, at der er sket en censurering af Miljøstyrelsens kampagne i 2001.

Bare ved at gennemgå forslaget må det stå klart, at det kan jeg som konservativ ikke støtte. Ikke fordi vi ikke vil arbejde med nedbringelse af brugen af bromerede flammehæmmere, men fordi vi grundlæggende er uenige i den måde, SF foreslår at det sker på.

Vi kunne ikke drømme om at lave et ensidigt nationalt forbud, men vil arbejde på, at der bliver en løsning i hele EU. Man risikerer samtidig at forbyde produkter, som ikke nødvendigvis udgør et miljø- eller sundhedsmæssigt problem.

Tidligere forsøg på at lave en national handlingsplan i Danmark medførte, at man i 2003 modtog en såkaldt åbningsskrivelse fra Kommissionen, hvoraf det fremgår, at vi ikke lever op til vores forpligtelser ved at opfordre virksomhederne til ikke at anvende bromerede flammehæmmere. Opfordringen kom i forbindelse med den kampagne, jeg tidligere omtalte.

Kl. 16.45

Under det danske formandskab blev der gennemført to forbud i EU, og disse to forbud er trådt i kraft i hele EU. Det er efter vores mening den rigtige fremgangsmåde; et nationalt forbud ville kun have en begrænset effekt og kræve mange ressourcer.

Vi vil lægge maksimalt pres på EU, og ved at gennemføre REACH er det jo sådan, at man stof for stof vurderer deres miljømæssige påvirkning.

Fundet af stofferne i det naturlige kredsløb vækker naturligvis bekymring, specielt oplysningerne om, at det findes i modermælk.

Der er opnået mærkbare resultater på nuværende tidspunkt, og der er i dag ikke de alternativer. Det er derfor vigtigt at arbejde med, at stofferne følges løbende, og at der bliver fundet en international løsning.

Vi kan altså ikke støtte en dansk enegang og må afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Et af argumenterne fra hr. Wedell-Neergaard er, at der ikke findes nogen alternativer til disse

stoffer, og det har miljøministeren også været inde på.

Hvis man slår op på hjemmesiden hos Informationscenteret for Miljø og Sundhed, som er støttet af regeringen, så kan man se en lang række produkter, som ikke indeholder bromerede flammehæmmere, som netop er alternativer, og det er inden for tv, inden for computere og elektronik i al almindelighed. Jeg tør ikke sige, at det er en komplet liste, hvor der er alternativer på alle produktområder, men der er i hvert fald alternativer inden for alle de vigtige produktkategorier, og derfor kan det lade sig gøre. De findes på markedet, de er tilgængelige, og det er ikke engang sådan, at økonomien og prisen gør nogen forskel, der overhovedet har nogen praktisk betydning.

Hvordan kan det så indgå i argumentationen hos den konservative ordfører og miljøministeren, at alternativerne ikke findes, når de er på markedet?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg har ikke været inde på den nævnte hjemmeside. Men det er klart, at de oplysninger, jeg har, er, at der ikke findes alternativer, som har de samme specifikationer som de bromerede flammehæmmere. Men er det sådan, at der findes alternativer, ja, så er det jo klart, at der er en mulighed for at tage dem i anvendelse som alternativ til bromerede flammehæmmere.

Jeg vil stadig pege på, at et nationalt forbud vil være et forbud mod indførelse af produkter, som er produceret og markedsført i hele EU, og vi har af hensyn til det indre marked en forpligtelse, som vi skal overholde.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er fair nok. Man kan selvfølgelig godt vælge at sige, at hensynet til det indre marked er så stort og helligt og går foran alt andet og altid kommer først, og derfor vil vi under ingen omstændigheder på nogen som helst måde udfordre det indre marked, fordi for os som Konservative er det indre marked bare det vigtigste af alting. Det er en politisk stillingtagen, og den respekterer jeg at man kan have.

Men når det nu viser sig, at der er alternativer på markedet, kunne vi så ikke i det mindste blive enige om, at det i den efterfølgende behandling af det her forslag var en god idé, hvis den konservative ordfører gik ind på den pågældende